

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 20 — 17 MEI 2006



Klapstoel
Marcia
De Wachter

blz. 7

Bijbel
Kerk en
samenzwering

blz. 12-13

Als de
prijzen
blijven stijgen

blz. 17

hasselt
mechelen
gent
brugge
antwerpen

Alle spelers staan mat nu Hamas plak zwaait in Palestijnse gebieden

Lieve Wouters

De hele internationale gemeenschap staat voor een dilemma na de spectaculaire verkiezingsoverwinning van de extremistische Hamas in de Palestijnse Autoriteit. Broederlijk Delen en Pax Christi vinden de opschorting van de budgethulp door de Europese Unie een foute zet. Maar hoe ver kun je gaan in onderhandelingen met Hamas?

Schaakmat met Hamas?

WEINIGEN geloven erin dat met Hamas aan de macht in de Palestijnse Autoriteit ooit vrede mogelijk is voor Palestijnen én Israël's. De kaarten liggen nu echter eenmaal zo op tafel en dus moet met Hamas wel een politieke weg worden bewandeld. Dat vindt althans het Actieplatform Palestina. Waarom stemde de verarmde bevolking

die zo naar vrede en welzijn snakt, in godsnaam ook voor die extreme partij? En dan nog met zo'n overweldigende meerderheid? „Niet omdat ze achter alle standpunten van Hamas zou staan”, weet Brigitte Herremans, die voor Broederlijk Delen en Pax Christi de situatie in het Midden-Oosten opvolgt. „Meer uit protest tegen de Fatahpartij van wijlen Yasser Arafat, die de historische akkoorden van Camp David (met Rabin in 2000) deed mislukken en

waarvan ze de corruptie en het wanbeleid wilde afstraffen. Blijkens een recente opiniepeiling is de meerderheid van de Palestijnen gewonnen voor het vredesproces op basis van de Osloakkoorden, dat uitgaat van een tweestatenbeleid waarbij Israël zich terugtrekt tot binnen zijn grenzen van 1967.”

Maar Hamas denkt daar dus anders over. Deze partij wenst de terugtrekking van Israël binnen zijn grenzen van 1947, nog vóór de Zes-

daagse Oorlog dus waarbij duizenden Palestijnen werden verjaagd naar de vluchtelingenkampen waar ze nog altijd verblijven, nu met hele generaties. Zolang dat niet wordt bereikt, weigert Hamas Israël te erkennen, het geweld af te zweren. Laten die twee zaken, samen met de aanvaarding van de tweestatenoplossing, net de voorwaarden zijn voor de internationale gemeenschap om haar budgethulp aan de Palestijnse regering voort te zetten.

Een zelfmoordaanslag op 17 april werd nog goedgekeurd door regeringsleiders van Hamas, zodat de Verenigde Staten en de Europese Unie zich gesterkt wisten in hun beslissing om de hulp op te schorten. „Maar dat is geen oplossing”, aldus Herremans. „Ten eerste treft die bovenal de armsten. Nu al leeft zestig procent van de Palestijnse bevolking onder de armoedegrens. Er dreigt dan ook een zware humanitaire crisis. Ten tweede wil de Europese Unie intussen wel de architectuur van het Osloproces behouden, dus moet ze wel verder werken met de Palestijnse Autoriteit.”

Blijven betalen

Europa zegt echter niet alle hulp op. De EU wil haar beslissing opvangen met humanitaire steun en blijft zo hoe dan ook de grootste donor. Concreet gaat het om steun aan de vluchtelingen via de VN-organisatie UNRWA aan acties voor het vredesproces en de opbouw van Palestijnse instellingen. Door haar beslissing omzeilt de EU dus enkel de Palestijnse regering. Waar ze haar hulp tot vóór kort afhankelijk maakte van voorwaarden van goed bestuur, laat ze nu de controle over het regime helemaal varen.

„Het is een overhaaste beslissing geweest, onder druk van de Verenigde Staten, Canada en Nederland die hun individuele hulp al hadden opgeschort. Velen hebben er nu al spijt van, want ze weten goed dat vrede niet kan bereikt worden met het middenveld alleen. En wat als de Palestijnse gebieden economisch helemaal in mekaar storten?” Intussen vraagt Europa wel dat Israël zijn deel aan de Palestijnse Autoriteit blijft betalen, wat de joodse staat weigert.



© Belga

Lees verder op bladzijde 20